

היילת אילת

חשוון תשס"ט

יוצא לאור על-ידי מוסדות חב"ד אילת דוא"ל: chabadeilat@gmail.com

מאת רב העיר הרב יוסף הכט שליט"א

העולם תחת השגחה

כשהאדם חוזר בהכרה שכל מה שקורה איתו אינו מקרה כי אם מכוון מלמעלה מקבלים אורחות חיים משמעות חדשה לגמרי.

התורה - אותה אנו קוראים עתה מחדש - מתחילה בסיפור בריאת העולם. מלאכת הבריאה נעשתה בששה ימים, בראשית ברא ה' את השמים ואת הארץ ובסיומה ברא את האדם. ביום השביעי כבר הסתיימה מלאכת הבריאה "וישבת ה'". לאמיתו של דבר, בריאת העולם נמשכת באופן תמידי, הכוח האלוקי שברא את העולם בששת ימי בראשית ממשיך להוות ולקיים את העולם בכל רגע ורגע. אם ח"ו ייפרד כוח זה מהעולם ולו לרגע אחד - הפוך העולם כולו לאין ואפס, ממש כמו לפני הבריאה.

המציאות האמיתית

בתורת החסידות מובאת לכך דוגמה מזריקת אבן כלפי מעלה. כשאנו זורקים אבן מלמטה למעלה, רואים אנו, שבמשך זמן מסוים מתרוממת האבן למעלה, אך לבסוף היא נעצרת ונופלת למטה. מדוע לא המשיכה האבן במעופה? אין זאת אלא משום שלאבן בעצמה אין שום יכולת לעוף למעלה. להיפך: טבעה של האבן הוא ליפול למטה. המעוף של האבן הוא חידוש גמור שנתחדש בה על-ידי כוחו של הזורק. ברגע שבו פג כוח הזורק - חוזרת האבן למצבה הטבעי ונופלת למטה. בדומה לכך היא בריאת העולם, העולם נברא מאין ואפס, עצם קיום העולם הוא חידוש שנתחדש על-ידי ה', ולכן לא יתכן שהעולם יוכל להתקיים ולו לרגע אחד בלעדי הכוח האלוקי שבורא תמיד בכל יום ובכל עת.

כשאנו רואים, אפוא, לנגדנו מציאות כלשהי - עץ, שולחן, שמיים וכדומה - עלינו לדעת, שהאמת האמיתית של המציאות הזאת הוא הכוח האלוקי שבורא באופן מתמיד את כל הדברים הללו. המציאות

של העץ, לדוגמה, בלא הכוח האלוקי, היא דבר שאינו יכול להיות קיים, אין דבר כזה מציאות עצמאית של עץ, מציאות נבראת באופן תמידי מאין ליש על-ידי הכוח האלוקי. אמנם לעינינו נראים הנבראים הגשמיים כדברים קיימים ועצמאיים שאינם זקוקים לשום דבר לצורך קיומם, אולם האמת היא, שהכוח האלוקי הוא המציאות האמיתית של כל הנבראים והוא זה המקיימים תמיד.

מה' מצעדי גבר כונו

עניין זה מעניק משמעות אחרת, פנימית ועמוקה יותר, ליסוד של "השגחה פרטית". כשאנו יוצאים מנקודת ה'נחה', שהאלוקות היא המציאות האמיתית המקיימת בתמידות את כל הנבראים, מובן מכך, שה' משגיח על כל הנעשה בבריאה ומנהל את כל ההתרחשויות, הגדולות והקטנות, המתרחשות בה. בלי רצונו של ה' לא נעשה בעולם שום דבר. מבחינה זו אין הבדל בין האדם, בחיר הנבראים, לבין אבן פשוטה, על שניהם ה' משגיח באופן פרטני.

כשהאדם מתבונן בנקודה זו וחוזר בהכרה שכל מה שקורה איתו ומתרחש עמו אינו מקרה נקרה כי אם מכוון בכוונה מלמעלה מקבלים אורחות חיים משמעות חדשה לגמרי. עלינו, להפנים כי עובדת מגורנו באילת או בכל מקום שהוא היא בהשגחה פרטית ומה' מצעדי גבר כונו, על כל אחד ואחת מאיתנו מוטלת שליחות מיוחדת לפעול בעירנו להגדיל תורה ולהאיהב שם שמיים בקרב כל מרכנו, לשם כך נשלחנו לפה ובהתאם לזה אנו צריכים לפעול. וכשנפעל כך ונמלא את שליחותנו נביא במהרה את משיח צדקנו.



אגרת הרבי

לפרוק את המטען

עם בואנו מחודש תשרי, וביום ז' מר-חשוון שבו - בזמן שבית המקדש היה קיים - הסתיימה השיבה הביתה מן העלייה לרגל לבית המקדש בחג בסוכות, ובמיוחד בשנת "הקהל" כאשר עלו לרגל האנשים והנשים והמק, ודאי הדבר שכל יהודי, צריך מיד, בזריזות המתאימה, "לפרוק את המטען" ולהתחיל להשתמש בחיי היום יום, במלא המדה, ברכוש הרוחני הגדול שבו הצטייד במשך חודש תשרי.

אחת המטרות העיקריות של העלייה לרגל (כפשוטה, וכן במשמעות הרוחנית, אף בחוץ לארץ ובזמן הגלות) היא, שכאשר היהודי חוזר ויורד מהעלייה לבית המקדש לביתו ולחיו הרגילים, "יעלה" את הירידה הזו ויהפוך את הימים השגרתיים לימים של "רגל", ימים טובים, המלאים במעשים טובים.

ובדימציאנו בשנת "הקהל" שבה מודגשת העובדה שכל בני-ישראל מהווים קהל אחד, היה מן הראוי מאוד שנוסף על עבודת השם המלאה של כל אחד בהתאם לכשרונותיו ואפשרויותיו, יקבלו כל אחד ואחת על עצמו, בלי גדר, להוסיף בקיום דבר מצוה אחד ואחיד בכל יום: ללמוד עניין מפרשת השבוע, ולתת צדקה (בימי ערב שבת וחג - גם עבור השבת והחג), ומה טוב - לתת מטבע הקשור במספר של עשרה בהתאם לעשרה הסוגים המרכיבים את בני-ישראל. ומובן שכל זה נעשה מתוך שמחה בהתאם לציוויו "עבדו את ה' בשמחה".

ויהי רצון שביצוע כל האמור, נר מצוה ותורה אור, ובשמחה, יאיר את חושך הגלות, ובמהרה בימינו ממש תקיים ההבטחה "ציון במשפט (תורה) תפדה ושביה בצדקה" - בנאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

(על-פי מכתב הרבי ז' מר-חשוון, ה' תשמ"א)

"מי שלא ראה שמחת בית השואבה באילת לא ראה שמחה מימיו"



אלפי תושבים ותיירים השתתפו במהלך לילות חג הסוכות ב"שמחת בית-השואבה" המרכזית באילת. שמחת בית השואבה - בארגון בית חב"ד בהנהלת הרב מנדי קליין - מתקיימת מדי שנה בטיילת ברחבת "בצל-ירוק", וזאת לאור קריאת הרבי מלויבאוויטש להביא את שמחת החג לרחוב העיר ובכך להפוך את רשות-הרבים לרשות-היחיד - יחידו של עולם.

אילת - עיר התיירות של ישראל באים, כידוע, בתקופת החגים תיירים רבים מרחבי הארץ והעולם. המיקום המרכזי בו מתקיים האירוע מביא לכך שחלק גדול מהם משתתף אף הוא בשמחה.

השמחה, ברוך השם, הייתה גדולה וסחפה למעגל הריקודים את כ-ו-ל-ם, יהודים שומרי תורה ומצוות ואלו שעדיין אינם שומרים, זקנים, נערים, ואפילו את עוברי האורח שעברו ב"מקרה" במקום, כ-ו-ל-ם יחד רקדו ושמחו...

מפעם לפעם צפו המשתתפים הרבים במראות קודש מחצר הרבי ושמעו דברי תורה וברכה מפי רב העיר הרב יוסף הכט שליט"א.



קבוץ גלויות

בתי-חב"ד להפצת יהדות בקרב תושבי ארץ-ישראל קיימים כיום, ברוך השם, בכל הארץ. גם ברחבי העולם כולו פזורים בתי-חב"ד. אבל העובדה שבישראל ישנם בתי-חב"ד המיועדים עבור אלו שעלו אליה מחוץ לארץ היא חידוש.

אצלנו באילת חיים כיום עולים רבים שעלו ממדינות שונות - צרפת, חבר-העמים לשעבר ומקומות נוספים. תנועת חב"ד דאגה לצרכיהם במדינתם הקודמת וממשיכה לדאוג להם גם עכשיו. לבית-הכנסת לעולי חבר-העמים בהנהלת הרב מיכאל פוגל באו עולים רבים לתפילות החגים. לקראת החגים התקיימו אף שיעורי תורה ונערכו פעילויות שונות. גם לעולים מצרפת דאגו בבית-חב"ד ולבית-הכנסת לדוברי צרפתית בהנהלת הרב מאיר סמאדג'ה הגיעו לתפילות החגים רבים מן העולים. במיוחד יש לציין את שמחת-תורה שכיאה לצרפתים נחוג בשמחה היוצאת מגדר הרגיל....

חודש תשרי רווי בחגים ובמועדים. לנו, כשלוחי הרבי מלויבאוויטש, הוא גם חודש גדוש בפעולות ו"במבצעים". החל מראש-השנה אז יוצאים חסידים לזכות את המוני בית ישראל במצוות שופר וכלה בשמחת תורה בו אנו מתפזרים בבתי-הכנסת לשמח ולשמחו יחד בית-ישראל. אכן, מטה הפעילות בבית חב"ד שקק חיים, ברוך השם, בחודש זה. פעולות תוכנו בזה אחר זה, ופעילים יצאו וביצעו.

למעשה, המטה פעיל לאורך כל ימות השנה, אנשים ונשים רבים נכנסים ובאים בשעריו. זה בא לבדוק מזוזות והאחרת מתאמת זמן להכשרת המטבח בביתה, פלוני בא עם בנו המגיע בשעה טובה למצוות להירשם לקורס "בר-המצוה" ואלמוני בא לבקש עזרה. ועדיין, בחודש תשרי זה מצב שונה לגמרי. תכיפות החגים מביאה איתה מלאכה רבה המחייבת התארגנות מיוחדת, תכף לראש-השנה בא יום-הכיפורים ומיד לאחריו סוכות ושמחת-תורה כאשר לכל חג יש את המבצע המיוחד לו. בקיצור, יומם ולילה לא ישבותו.

בסקירה לאחור ניתן לסכם שהפעילות, ברוך השם, נעשתה בהצלחה גדולה - מאות מתושבי העיר שמעו קול שופר בראש-השנה, בבתי הספר השונים למדו ילדי העיר על החגים ומשמעותם, תושבים ותיירים רבים זוכו במצוות ארבעת המינים, מאות מחיילי צה"ל בבסיסים הפזורים במרחב אילת זוכו אף הם במצווה זו ושמחו יחד עם פעילי חב"ד בשמחת החג, ואלפים השתתפו בשמחת בית-השואבה בטיילת.

ברם, אין מנהגנו בטפיחה על שכמנו. אמונים אנו על גישתו של הרבי שעל האדם לא להיות שבע-רצון בהישגי האתמול או בהצלחות ההווה, עליו להתרומם לשיאים גבוהים יותר מחר. אמנם חז"ל אומרים שעשיר אמיתי הוא זה השמח בחלקו, אך בקביעתם כיוונו חכמים לעניינם גשמיים דווקא, ממון, רכוש וכדומה, בזה אכן על האדם להיות שמח במה שיש לו, אבל בעניינם רוחניים עליו תמיד לשאוף ולהתקדם.

מה גם שהמטרה - הגאולה האמתית והשלמה - טרם הושגה. חובה עלינו להמשיך קדימה במלא המרץ, להוסיף להאיר באור תורה ומצוות, ובכך נביא במהרה את משיח צדקנו.

אלפי יהודים זוכו במצוות החג באמצעות "סוכות על גלגלים"



כשרוצים לזכות יהודים במצות תפילין נוטלים תפילין באים אליהם ומניחים להם. כשרוצים לזכות יהודים במצות מזוזה נוטלים מזוזה באים לביתם וקובעים אותה בפתח הדלת. כשרוצים לזכות יהודים במצות שופר נוטלים שופר באים אליהם ותוקעים בו. אבל מה עושים כשרוצים לזכות יהודים במצות סוכה? בחב"ד זו לא בעיה, בונים סוכות ציבוריות ברחובות העיר. ומה עושים במקומות שלא בנו סוכות? גם לזה יש פתרון - בונים סוכות "על גלגלים". פשוטו כמשמעו - סוכות הבנויות על המשטח האחורי של הרכב (מדובר, כמובן, בגודל משטח שמספיק דיו למידה מינימלית לשיעור סוכה כשרה). כך יכולים פעילי חב"ד ו"סוכותיהם בצדם..." להגיע לכל יהודי.

בבית-חב"ד באילת בנו סוכות ציבוריות ליד קניון "מול הים" ובטיילת ברחבת "בצל-ירוק". בשביל שאר המקומות דאגו בבית-חב"ד לבנות סוכות "על גלגלים". במהלך החג נכנסו לסוכות, הקבוצות והניידות, רבים מתושבי העיר ונטלו את ארבעת המינים. הסוכות הניידות אף הרחיקו עד לבסיסי צה"ל הפזורים בכל מרחב אילת - מנאות הכיכר בצפון הערבה עד טאבה שעל גבול מצרים, ומבסיסי הסיירים במערב עד מעבר גבול ירדן במזרח. החיילים מצדם התקשו להאמין שאנשי חב"ד "הגיעו עד לפה" וקיבלו את הפעילים בהתרגשות גדולה ובשמחה רבה.





מבצע 'הקהל' מיוחד בבית-ספר חב"ד

בזמן שבית-המקדש היה קיים, התקיימה בחג הסוכות מצוות 'הקהל'. אנשים נשים וטף היו מתקהלים בבית-המקדש ושומעים את המלך קורא פרשיות אחדות בתורה, כדי לעוררם "ליראה את ה'" ולחזקם בקיום התורה ומצוותיה. המעמד היה מתקיים אחת לשבע שנים, בשנה שלאחר שנת השמיטה. מעמד זה היה נשגב ומרום ביותר והותיר רושם עמוק בנפשות כל המשתתפים. במצווה זו גם באה לידי ביטוי אחדותו של עם ישראל, כאשר הכל, ללא יוצא מהכלל, התאחדו במעמד זה.

גם בזמננו - אף שעדיין לא נבנה בית-המקדש השלישי ואין אנו מקיימים את מצוות 'הקהל' כפשוטה, בבית-המקדש, - קיימת מצווה זו במשמעותה הרוחנית והרעיונית. פעמים רבות הסביר הרבי מליובאוויטש, כי כשם שהמלך עורר את לב העם "ליראה את ה'", כך כל מי שהוא 'מלך' במסגרת שלו - אב במשפחתו, מחנך בכיתתו וכל בעל השפעה במסגרת המאגדת ציבור כלשהו - צריך להשתדל בשנה זו להחדיר את תוכנה של מצוות 'הקהל' בלב הנתונים בהשפעתו.

בבית-ספר חב"ד באילת הכריזו על מבצע 'הקהל' מיוחד לתלמידים. במסגרת המבצע מקבלים הילדים לביתם משימות 'הקהל' שבועיות. בשבוע הראשון, למשל, אספו הילדים את חבריהם ובני משפחתם לאמירת פסוקי תורה ונתינת צדקה. מילוי המשימות מזכה, כמובן, את התלמידים בפרסים יקרי ערך. המבצע התקבל בקרב התלמידים והוריהם בהתלהבות רבה. הורים רבים אף התקשרו לבית-הספר וסיפרו בהתפעלות על השפעתו החיובית בהתנהגות ילדיהם.

חינוך חב"ד נותן יותר

מצויינות • ערכים • חינוך

מעונות וגני ילדים

054-2329150

בית-ספר

08-6371392

חוויה יהודית

זו כבר מסורת. מדי ערבי חג מקיימים פעילי חב"ד פעילות יהודית ענפה בבתי הספר באילת. במסגרת הפעילות לומדים הילדים על החגים ומשמעותם וחווים מקרוב חוויות יהודיות. גם השנה למדו הילדים על ה"מים הנוראים", משמעותם ומנהגייהם, ואף שמעו קול שופר. לפני חג הסוכות נכנסו הילדים בחוויה לסוכות מיוחדות ולמדו על מצות סוכה ומצות ארבעת המינים.

